

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡσὺα αὐτῇσις ἀπευσθύνεται :

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΚ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Ἡ ἀναχώρησις τῶν οἰκογενειῶν. — Ὁ φόβος. — Ἀφίξεις στρατοῦ Ἀνατολικῶ. — Νέα ὀχυρώματα. — Ἐλλείψεις ἄρτου. — Ὁ ἱατρὸς Γαρζῶν. — Οἱ δυστυχεῖς χωρικοί.

Πλείστοι οἰκογενεῖαι Χριστιανικαὶ ἀνεχώρησαν ἐντεῦθεν εἰς Ἐπτάνησον, Καρθαγαῖαν καὶ Βόνιτσαν φοβούμεναι, ἐπερχομένης ρῆξεως, τὸν ὀθωμανικὸν φανατισμὸν πολλοὶ δὲ ὀθωμανοὶ ἀπίστανται τὰς γυναῖκας καὶ τέκνα τῶν εἰς Ἰωάννιναν, Ἀργυρόκαστρον καὶ ἄλλα μέρη Ἀλβανίας, φοβούμενοι τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Ἑλλήνων. Κατ' ἐμὲ, οἱ πρῶτοι ὀλίγον ἔχουν νὰ φοβηθῶσι, καθότι, τὰ πράγματα φαίνονται τοιαῦτα, ὥστε καὶ ὁ δὲν θὰ μείνῃ εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς νὰ λεηλατήσωσι καὶ φονεύσωσι, ἐπειδὴ ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ ὑπερασπισθῶσι ἀμυνόμενοι τὴν εἰσβολὴν τῶν ἐχθρῶν, εἰ δὲ δεῦτεροι ἔχουσιν παραδείγματα, ὅτι οἱ Ἕλληνες οὐδόλως εἶνε ἐκδικητικοί, καθότι πάντοτε, ἐνῷ ἀπὸ τοὺς ὁμοφύλους τῶν παντοιοτρόπως ἐκακοποιήθησαν, ἐκεῖνοι νικῶντες ἐφάνησαν γενναῖοι πρὸς αὐτοὺς. Ἐν τούτοις ὁ φόβος εἶναι ἐρριζωμένος εἰς τὰς καρδίας τῶν, οἱ δὲ προϊστάμενοι αὐτῶν τοῖς δίδουσιν θάρρος, ὅτι στέλλονται ἑκατοντάδες ταμπουρίων ἀπὸ Ἀνατολὴν καὶ ἄλλα μέρη, καὶ ὅτι ὁ περιμενόμενος ἀπὸ Κων)πολὶν φοβερός τοῦ Σουλτάνου στόλος θὰ βυθίσῃ τὰ ἐν τῷ ἀμβρακικῷ ὑπάρχοντα Ἑλληνικὰ πολεμικὰ σκάφη.

Εἰς τὰ παράλια τοῦ Ἀμβρακικοῦ ἀνήγειραν προχώματα διὰ νὰ προσβάλλωσι τὰ πλοῖα. Εἰς θέσιν Λιόσα καὶ λίμνην Γοβογιάνη ἀνήγειραν πρόχωμα μεθ' ἐνὸς κανονίου. Εἰς Ψαθάκι ἐνθα ὑπάρχει μικρὸν ὕψωμα καὶ ἐλαιῶν τοῦ Ρακήπ Βαστίναν, ἕτερον μετὰ δύο τηλεβόλων.

Χθὲς συνῆλθον οἱ προὔχοντες καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐξ αὐτῶν καὶ ὤμωσαν ἅμα ἐπέλθῃ ἡ στιγμή νὰ πολεμήσωσι κατὰ τοῦ ἑλλ. στρατοῦ καὶ τῶν ἀνταρτικῶν σιφῶν ἅτινα τυχὸν ἤθελον παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας, ἡσύχους πολίτας ἐν γένει Χριστιανούς καὶ ξένους ὑπηκόους νὰ μὴ πειράζωσι εἰς τὸ παραμικρόν.... Τόσον δ' ἄληθές τοῦτο ὥστε ὁ Μεχμέτ Ἐφένδης Μουλιεζίμης τῆς χωροφυλακῆς περὶ οὗ εἰς τὴν προσηγομένην μου σὰς ἔγραψα, με ὅλας τὰς κατ' αὐτοῦ παραστάσεις τοῦ Μητροπολίτου μας Γαβριὴλ ἐξακολουθεῖ ἐλευθέρος.

Ἀπὸ τὸ φρούριον Πρεβέζης ἐξακολουθοῦσι μεταφέροντες πολυμοφῶδι εἰς Φιλιπιάδα καὶ εἰς διαφόρους τοῦ ἑσωτερικοῦ μας σταθμούς, εἰς δὲ τὸν μεγάλον Τεκὲ Πρεβέζης ἔφερον δύο μικρὰ κανόνια Κρούπ. Εἰς τὸν Τεκὲ τοῦτον διανοοῦνται οἱ ὀθωμανοὶ νὰ φέρωσι τὰς οἰκογενεὰς τῶν ὅσοι δὲν ἔχουν τὰ μέσα ν' ἀποστείλωσι αὐτὰς εἰς Ἰωάννιναν, Ἀλβανίαν ἢ Ἀργυρόκαστρον.

Ὁ ὀθωμανικὸς στρατὸς διατελεῖ ἐν μεγίστῃ ἐλεεινότητι· στεροῦνται ἄρτου, καὶ ἐκεῖνος τὸν ὅποιον λαμβάνουσιν εἶνε πικρὸς καὶ ἄθλιος. Πρὸ ἡμερῶν ἐδραπέτευσαν περὶ τοὺς 250 ἐκ Φιλιπιάδος καὶ ἄλλων θέσεων, καὶ καθεκᾶστην ὀραπετεύουσιν ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς ἐστίας τῶν.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν οἰκογενειῶν αἰτίνες ἐκ φόβου ἀνεχώρησαν εἶναι καὶ ἐκεῖνη τοῦ Ἀρταίου Δημητρίου Γαρζῶν ἱατροῦ. Ἡ ἀναχώρησις τοῦ ἑκάμε μεγάλην αἰσθησιν εἰς τοὺς φίλους τοῦ ὀθωμανοῦ· τοῦτο δὲ μαθὼν λέγεται ὅτι ἔγραψεν ἐκ Κερκύρας εἰς τὸν Κατῆ καὶ ἄλλους ἀνωτέρους ὀθωμανοὺς ἱκανοποιητικὰ γράμματα

δι' ὧν ἐξέφραζε τὴν πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ τούρκους ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσίν του, καὶ ἀπόδειξις, ὅτι παρήτησε τὴν Ἑλλ. ὑπηκοότητα καὶ παρεδέχθη τὴν ὀθωμανικὴν· ἂν δὲ ἀνεχώρησεν ἔπραξεν τοῦτο, ὅχι ὅτι ἐφοβήθη αὐτοὺς, ἀφοῦ ἐκ τῶν πρωτέρω γνωρίζει τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην τῶν, ἀλλὰ διότι εἶχε νὰ ταξιδεύσῃ μέχρι Σμύρνης καὶ ἐλπίζει ταχέως νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ τοὺς ἐναγκαλισθῇ. Τοῦτο φαίνεται ἱκανοποίησεν αὐτοὺς, διότι ἐξακολουθοῦσι συνερχόμενοι ὡς πρότερον εἰς τὸ ἐταιρικὸν φαρμακεῖον τοῦ ἱατροῦ Γαρζῶν τὸ ὅποιον ἔχει, με τὸν φαρμακοποιὸν Ἐμμανουὴλ διὰ νὰ δίδῃ πρὸς αὐτοὺς νέα ἄτινα ἄλλος Χριστιανὸς δὲν ἔχει τὴν διάθεσιν νὰ φέρῃ πρὸς αὐτοὺς, οὐδὲ τὴν συναναστροφὴν τῶν νὰ ἔχῃ...

Ἀφοῦ ἡ κυβέρνησις ἤρπασεν ὅσα ζῶα εἶχον οἱ Χριστιανοὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας, ἀφοῦ κατεγύμνωσαν οἱ ρεῖφιδες ὅλα τὰ χωρία, ἐξακολουθεῖ πιέζουσα τοὺς Χριστιανούς διὰ τὴν ὀλόκληρον πληρωμὴν τῶν φόρων τοῦ τρέχοντος ἔτους, οὐδόλως λαμβάνουσα ὅκτον διὰ τὴν γυνότητα καὶ πενίαν εἰς ἣν ἔφερον αὐτοὺς. Χθὲς ἀπήτησαν ἀπὸ τοὺς βλαχοποιμένας Συρράκου καὶ Σαρακατσάνους ἐτέρους 92 ἵππους ἢ ἡμιόνους, οἵτινες βίᾳ ἔφερον ὅσα εἶχον—ἐκλέξασα δὲ μετὰξὺ αὐτῶν 24 ζῶα τοῖς ἐπίστρεψεν τὰ ἄλλα ὑποχρέωσας αὐτοὺς νὰ φέρωσι τὰ ἐλλείποντα 58 ὡς ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐκράτησεν· παρουσιασθέντες δὲ εἰς τὸν Μουτσεσαρίφην, ἅμα ὁ πρῶτος ἐξέθεσεν εἰς αὐτὸν τὴν κατάστασιν τῶν, ἀπειλήθησαν καὶ ἐξυβρίσθησαν ἀπὸ αὐτὸν καὶ ἀπεπέμφθησαν μετὰ τὴν διαταγὴν νὰ κάμωσι ὅπως θέλωσιν, ἀλλὰ νὰ φέρωσι καὶ τὰ ἄλλα ζῶα διότι ὁ βασιλεὺς ἔχει ἀνάγκην.

Αἱ δὲ Χριστιανικαὶ δυνάμεις φαίνονται ἀρεσκόμεναι εἰς τοῦτα ὅλα, διότι ἀγαποῦν τὴν ἀκεραιότητα τῆς Τουρκίας διὰ τὰ ὕλικά τῶν συμφέροντα καὶ ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα τῆς προόδου καὶ πολιτισμοῦ προαχθῇ χάριν τῶν ἐστεμμένων κακούργων!

ΕΞ ΑΡΤΗΣ

Πλείστοι ἀνταποκριταὶ εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων ἀφίχθησαν ἐνταῦθα, ὅπως ἐκθέσωσι διὰ τῶν ἐφημερίδων, ἃς ἀντιπροσωπεύουσι, τὴν κατάστασιν τοῦτε Ἑλληνικοῦ καὶ Τουρκικοῦ στρατοῦ, σκοπεύουσι δὲ νὰ διαμείνωσι ἐνταῦθα μέχρι τῆς λήξεως τῆς κρίσεως. Οὗτοι δὲ εἶνε Γάλλοι, Ἀγγλοὶ, Ἰταλοὶ, Γερμανοὶ καὶ Δανοί. — Ἀνεχώρησαν πλείστοι Χριστιανικαὶ οἰκογενεῖαι, αἱ μὲν εὐποροῦσαι εἰς τὰς πλησιοχώρους πόλεις, ἢτοι εἰς Κέρκυραν, Λευκάδα, Κεφαλληνίαν, Ζάκυνθον, Βάλτον, Καρθαγαῖαν, Ἀγρίνιον, Μεσολόγγιον, Πάτρας καὶ Πειραιᾶ καὶ Ἀθήνας, αἱ δὲ ἄποροι εἰς τὰ παρακείμενα χωρία Λιμὴν, Νεοχωράκιον, Σελάδες, Κομπότιον, Πέτα, ἐπάνω Πέτα, Βελατσιακὸν καὶ ἄλλα εἰς τὰ ὅποια τὰ ἐνοίκια ὑπερετιμήθησαν μεγάλως· μία καλύθη ἐνοικιάζεται ἀντὶ πεντήκοντα δραχμῶν κατὰ μῆνα καὶ πλέον, κατοικῶσι δὲ εἰς ἐκαστὴν καλύθην δύο καὶ τρεῖς οἰκογενεῖαι οἰκὴν σαρδελῶν. Ἐκ τοῦ μεγάλου δὲ τούτου συνωτισμοῦ φόβοι ὑπάρχουσι μήπως ἀναπτυχθῇ ἀσθένειά τις. — Ὁ Τουρκικὸς στρατὸς στερεῖται τροφῶν ἀπὸ τινων δὲ ἡμερῶν ἐξακολουθεῖ νὰ τρώγῃ ἄρτον ἐξ ἀραβοσίτου, ὃν προμηθεύεται ἀπὸ τὰ πλήρη ἀραβοσίτου κοτσέκια τῶν γαιωκτημῶ-

νων, ἅτινα ἔχει σφραγίσει πρὸ πολλοῦ. Οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι ὑποφέρουσιν ἀπάσας τὰς συνεπείας τῆς κακῆς καταστάσεως τοῦ στρατοῦ, ἢτοι ἀγγαρείας φορολογίαν δυσβάστακτον, κακουχίας, ἀτιμώσεις, τὰ τοιαῦτα καὶ παραπλήσια. Ὁ Φουὰτ-βέης κατέστη ἡ μάστιξ τοῦ τόπου· ὥσάν νὰ μὴ ἤρκουν τὰ ὅσα δεινὰ ὑποφέρουν παρ' αὐτοῦ οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων τοῦ κάμπου προσετέθη καὶ ἕτερον, ἢτοι τὸ χερίστον πάντων, οἱ φόνοι. Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα κατέδωκεν εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν τὸν βασιλεῖον Τσοῦλην ἐξ Ἀνέζας, χωρίον τοῦ κάμπου, ὡς μέλος δῆθεν κομητάτου. Ἀμέσως συνελήθη καὶ ἐφυλακίσθη εἰς τὰς ἐν Λούρῳ φυλακάς. Ἐντεῖθεν δὲ διετάχθη νὰ μετενεχθῇ εἰς Πρέβεζαν· ἐνῷ δὲ ἤγετο δέσμιος, καθ' ὁδὸν ἐφνεύθη ὑπὸ τῶν δορυφόρων τοῦ Φουὰτ-βέη καὶ ἐρρίφη εἰς τὸν ποταμὸν Ἀραχθόν, ὅστις ἐξέβρασεν αὐτὸν εἰς τὸν ἐν τῷ ἑλληνικῷ ἰθάκει κάμπου χωρίον Κομμένον, τοῦ ὁποίου οἱ κάτοικοι εὐρόντες τὸ πτώμα καὶ ἀναγνωρίσαντες αὐτὸ ἔθαψαν εἰς τὸ ἐκεῖ νεκροταφεῖον.

ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Εἰδήσεις τελευταίας ὥρας

(Εἰδικὴ ἀνταπόκρισις μας)

Τὰ πράγματα ἐνταῦθα φαίνονται ἀντιστραφέντα ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν. Ἡρχισαν οἱ Τούρκοι συναισθανόμενοι ὅτι μέγα τὸ Κράτος τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ μετριοπάθεια ὑπερβολικὴ κατέλαβεν αὐτοὺς. Τίποτε βίαιον, ἐκτὸς ἐὰν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ τοιοῦτοτρόπως ἡ ἀκίνδυνος παγὰνα εὐαριθμῶν πενομένων Τούρκων Φιλιατῶν—τὰ γνωστὰ σ ο κ ὡ λ ι α—εἰς τὰ περίξ χωρία, ὁπόθεν ζητοῦν ἐπαιτικῶς ψωμί. Τὸ ἐξῆς χαρακτηρηστικόν. Προχθὲς ἦλθον εἰς τὴν Χειμάρραν 500 περίπου λιάπιδες, πρὸς φύλαξιν τῶν μερῶν ἐκείνων ἀπὸ εἰσβολὴν δῆθεν ἀνταρτῶν ἐκ Κερκύρας. Ἐζήτησαν ἀπὸ τὸ χωρίον Μπαλάσα τρόφιμα, ἀλλ' οἱ Χριστιανοὶ τοὺς ἠρνήθησαν. Ἐζήτησαν ἀπὸ τὸ Κηπαρό, ὁμοίως. Κατέφυγον τότε εἰς τὸ τουρκικὸν χωρίον Μπόρτζη, ἀλλ' οἱ κάτοικοι τοῦ τοῦ ἐσυμβούλευσαν νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Χειμάρραν, καθότι δὲν ἔχουν οὐδεμίαν ἀνάγκην φρουρήσεως, ἐπειδὴ εἶναι συνεννοημένοι μετὰ τοὺς Χριστιανούς. Οἱ καλοὶ σου λιάπηδες, πρὸ τοιαύτης στάσεως δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἐναντιωθῶν καὶ ἀπῆλθον ἄπρακτοι. Ὁμολογητέον ὅτι οἱ ἄγαν συντηρητικοὶ Τούρκοι φοβοῦνται νὰ πέσουν εἰς χεῖρας ἐπαναστατῶν ἀλλ' ἀφοῦ μάτην ἐζήτησαν ἐξ Ἰωαννίνων στρατιωτικὴν δύναμιν, κάμνοντες τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν συμμορφοῦνται πρὸς τοὺς μετριοπαθεῖς καὶ ἀναμένουν μετὰ χαρὰν καὶ εὐχαρίστησιν Ἑλληνικὴν κατάληψιν, ἥς δυνάμει θὰ ζήσουν ἐν εὐνομίᾳ, ἰσότητι καὶ ἐλευθερίᾳ ἀληθεῖ.

Ὁ βαλῆς Ἰωαννίνων περιοδεύσας ἀφίκετο καὶ εἰς Ἀργυρόκαστρον ὅπου καλέσας τοὺς

βήδες εἶπεν εἰς αὐτὸς ὅτι τὸ ντοβλέτι δὲν ἔχει παρὰδὲς καὶ ἂν δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ἐλθῇ εἰς τὴν Ἑπείρον ὁ γι ο υ ν ἄ ν η ς ("Ελλην) νὰ δώσουν ὅτι δύνανται. Θέλונτες καὶ μὴ θέλοντες συνεισέφερον καὶ συνήχη ἀμέσως ποσὸν 5 χιλ. λίρῶν ἐν Ἀργυροκάστρῳ ἐπικρατεῖ φόβος μέγας.

Ο ΦΟΥΑΤ

Πολὺς λόγος δι' ἑνα φεντο-Φουάτ — Ο βίος του. — Πρῶτον φησὶ ἀνέστη, ὕστερον λησταποδός, λαθρόπορος κτλ. — Τώρα φησὶ φουάρε διὰ μέγας, ἐνθ' εἶπε παλινάφωτος.

Ἐπειδὴ δὲ Ἑλληνικὸς τύπος λόγων ποιοῦμενος περὶ τοῦ ἐν Φιλιππιάδῃ τῆς Ἑπείρου διαμείνοντος Φουάτ-βητ ἀπέδωκεν εἰς αὐτὸν πολὺ μεγαλειότητα τῆς πραγματικῆς αὐτοῦ ἀξίας, ἀπεφασίσμεν πρὸς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ἵνα σκιαγραφῶμεν αὐτὸν ἐν συντόμῳ.

Πατὴρ τοῦ ἐν λόγῳ Φουάτῃ ὑπῆρξεν Ἰβραήμης τῆς ἀσημάντου οἰκονομίας ἐκ τῆς κατωπύλου Φρασαρῆς τῆς Ἑπείρου, ὅστις ὡς ἀποσπασματάρχης εἰς τὰ χωρία Τζουμέρκων ὅτε ταῦτα διετίθεντο ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν εἶχε σχηματίσει περὶ αὐτὴν τινὰ καταληστεῖον τοῦς χριστιανούς τοῦ μέρους τούτου. Διὰ τῆς αἰτίας αὐτῆς εἰς ρουσφέτιαν προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν ταγματάρχου τῆς χωροφυλακῆς Ἰωαννίνων προσλαβὼν καὶ τὸν τίτλον βέη, ὅστις τίτλος ἀπονέμεται εἰς ἀπαντας τοὺς ἀνωτέρους Τούρκους ἀξιωματικούς τοῦς μὴ γνωρίζοντας γραφῶν καὶ ἀνάγνωσιν, ἐνθ' οἱ ἐγγράμματοι τοιοῦτοι ἀποκαλοῦνται ἐφ' ἑνὶ ἑνὶ. Τοιαύτης οἰκογενεῖας γόνος τυγχάνων δὲ Φουάτῃς ὑπῆρξεν ἐν πρώτοις ὡς τελωνοφύλαξ μὲ μνηστὶον μισθὸν τεσσάρων τουρκικῶν μετρητῶν ἢ τριῶν κοντα δραχμῶν εἰς τὸ πλυνεῖν Ἁγίον-Σαράντα. Πανθεὶς δὲ ἐκ τῆς θέσεως ταύτης ἐνεκα καταχρήσεν καὶ αἰσχροῦς διαγωγῆς, ἐπέστρεψεν εἰς Ἰωάννινα μετερχόμενος τὸν λαθρέμπορον τοῦ καπνοῦ χρησιμεύων συνάμα καὶ ὡς λησταποδός, ὡς ἀποφῶν συμμέτοχος ζωοληστεῖων προστατευομένων παρὰ τοῦ πατρὸς του. Ὅτε δὲ παρηγόρησε διὰ μικροκοπῶν τὰ χωρία Κουρέντων, οἱ κατόικοι συλλαβόντες ἀφώπλισαν καὶ ἀπέστειλον αὐτὸν εἰς τὸν πατέρα του δέσμιον, ἀφ' οὗ προσέφερον αὐτῷ καὶ ὡς ἐνθὺμημα παρὰ μίαν τεσσαράκοντα. Ὅτῳ λοιπὸν ὁ προμερὸς βέης ἐνεκα τῆς προσβολῆς ταύτης καὶ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς του μὴ δυνάμενος νὰ διαμείνῃ ἐπὶ ὁθωμανικῷ στοιχείῳ, ὁ βέης ἤδυνήθη νὰ ἐμπνέσῃ εἰς αὐτὸν τὸ μὲν ἀνεχώρησε καὶ ἐνεκα-τεστάθη εἰς Φιλιππιάδα ταπεινός καὶ ἀσήμενος. Ἐνταῦθα ὅμως κακῇ μοίρᾳ καταρθώσας νὰ λάβῃ ὑπ' ἐνοίκιον δύο σιφλίκια Ἰωαννίνων, ἐσχάτως δὲ καὶ τέσσαρα ἄλλα τοιαῦτα τοῦ ἐξ Ἀρτῆς βουλευτοῦ κ. Κ. Καραπάνου μὲ πλήρη πληρεξουσιότητα, ἐπέπρωτο ἵνα συνεχίσῃ ἀνετώτερον καὶ ἐν εὐρωτέρῳ κύκλῳ τὰ ληστρικά καὶ τυραννικά αὐτοῦ ἐνστικτα. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ χριστιανοὶ τοῦ τμήματος τούτου ἀφ' ἐνὸς μὲν καταμαστιζέονται ὑπὸ τρομερᾶς πείνης, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐνεκα τοπικῶν λόγων καταπιέζονται περισσότερον τῶν ἄλλων χριστιανῶν παρὰ τοῦ ὁθωμανικοῦ στοιχείου, ὁ βέης ἤδυνήθη νὰ ἐμπνέσῃ τὸν φόβον τοῦ εἰς τοὺς χριστιανούς. Εἰς πᾶσαν ὁμῶς ἀνταρσίαν, ἔστω καὶ ἐκ μέρους χωρικοῦ, περιβάλλεται τὴν ἀλωπεκὴν, ἄλλ' ἢ δὲ αὐτὸν βαθυμῶδον περιαιρεῖται, παρὰδειγμα ἢ ἀνανδρὸς ὑποχώρησις τοῦ εἰς τὸ Μοναστηριακὸν Συμβούλιον Φιλιππιάδος, τοῦ ὁποῦ προέδρος ἦν ὁ ἱεροῦ κ. Δ. Γεωργιάδης ὅτε ἐπεχείρησεν ἵνα ἀφαιρήσῃ μέρος Μοναστηριακοῦ κτήματος καὶ νὰ προσθήσῃ αὐτὸ εἰς τσιφλίκιον τῆς Ὁθ. Κυβερνήσεως, ἢ ὅπως γέλοια ὑποχώρησις τοῦ εἰς τοὺς τσιφλικιώτας τοῦ κ. Κ. Καραπάνου καὶ ἄλλα ἐκ συντομίας ἔχριν παραλείπομεν. Πᾶν δὲ δὲ φαίνεται ὅτι κατωρθοῦ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τὸ κατωρθῶν ὡς ἀπαντες οἱ ὁθωμανοὶ, τὰ δὲ περιπέλον διὰ δουροδοκίαν. Ἐνθ' δὲ παρὰ τοῖς ἀνωτέροις ὁθωμανοῖς οὐδεμίαν χαίρει ὑπόληψιν, προπαθῶν νὰ ἀποκτήσῃ τοιαύτην δι' ἀνότητος σπατάλης, καὶ παρὰ τοῖς κατωτέροις τουρκολογιστοῖς δὲν ἐξασκεῖ μεγάλην

ἐπιρροὴν διὰ τὸ ἀσήμενον τῆς καταγωγῆς του, τὸ κίβητον τοῦ κρακτῆρος, καὶ τῆς αἰσχρᾶς αὐτοῦ διαγωγῆς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οἱ τουρκολογιστοὶ ἀποπροκρίνουν. Ἐν γένει δὲ περὶ οὗ τοῦ λόγου βέης εἶναι μέγας μόνον μεταξὺ τῶν μικρῶν καὶ ἰσχυρῶν μεταξὺ τῶν ἀδυνάτων καὶ οὐδὲν πλέον. Ἀπαντα δὲ τὰ γραφέντα ὅτι ὁ Νομάρχης Ἰωαννίνων ἀνέθηκε ὅθεν εἰς αὐτὸν νὰ στρατολογήσῃ ἄλδαυος ἢ νὰ ἀνεγείρῃ προχώρατα εἰς τὴν ἀνακρίβη, διαδιδόμενα ἴσως παρ' αὐτοῦ τοῦ ἴδιου ἵνα γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ.

ΔΟΝΔΙΝΟΝ, 30 Μαρτίου. Οἱ «Καίροι» σχολιάζοντες τὴν εἰδητὴν τῆς εἰσελθῆς ἑλληνικῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων εἰς Μακεδονίαν, ἐπιτίθενται ἐπὶ τὸ γεγονός τοῦτο ὡς ἐντοπισθῆ. Ἐν τούτοις ἐὰν τακτικῆς ἐλληνικῆς στρατὸς παρατηρήσῃ μεταξὺ τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων ὁ ἑτεῖα πασᾶς θὰ διατάξῃ τὰ στατοεῖματά του νὰ προέλθῃσι.

ΒΙΕΝΝΗ, 31 Μαρτίου. Ἡ κυριαρχοῦσα γνώμη εἶνε ὅτι τὰ ἐπὶ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων ἐπιστάδια δὲν ἐπιβάλλουσιν ἀναγκάσιως ἐνερῆς ἐχθροπραξιών μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ σπεύσῃ νὰ διαμετρήσῃ πᾶσαν τακτικὴν συμμετοχὴν μετὰ τῶν σωμάτων, ἅτινα εἰσέβαλον εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν ἔδαφος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31 Μαρτίου. Ὁ «Φιγαρώ» ἰσχυρίζεται ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συνόρων ἀπροσδόκητοι συμπτώματα, θὰ ἐνισχύσῃ τὴν εὐρωπαϊκὴν ἡμιοπονδίαν.

ΒΙΕΝΝΗ 31 Μαρτίου. Ἡ «Ἀνερσία» φρονεῖ ὅτι ἡ εἰσελθὺς ἑλληνικὴν σωμάτων εἰς Μακεδονίαν θὰ ἐπιφέρει ἀναμφιβόλως τὸν ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον.

ΔΟΝΔΙΝΟΝ, 31 Μαρτίου. — Τὸ ἀπόγευμα τῆς χθὲς μεγάλη καὶ ἐπιβλητικὴ διαδήλωσις ἐκ 30 χιλιάδων περίπου, εἰς τὴν ὁποῖαν συμμετέχον πολλὰ σωματεῖα, ἀφ' οὗ διηλθε τὰ κυριότερα ὁδοὶ καὶ πρὸς τῆς οἰκίας τοῦ Μαρκεσίου Σώλοβαρο, φυλακισμένης ὑπὸ τῆς ἁσπ. οἰκίας, εἰσῆλθεν ἐπὶ τοῦ Χάδου-Πάρου. Ἐκεῖ ἐξ 7 διαφόρων βηματικῶν ἀντιπροσώπων λόγῳ ὑπὲρ τῆς Κρήτης καὶ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως. Μετὰ τοῦτο τὸ πλῆθος ἐσφύριξε καὶ ἀπεδοκίμασε διὰ κραυγῶν τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, καθ' ἣν στιγμὴν διήρξατο διὰ τῆς οἰκίας του. Ἡ ἑλληνικὴ σημαία ἐκυνάσθη καὶ ὅλοι οἱ ἀναριθμητοὶ οὗτοι διαδηλωταὶ ἔφερον τὰ ἐθνικὰ χρώματα.

ΚΩΝ.ΠΟΛΙΣ, 31 Μαρτίου. Ἡ Πύλη ἐπέδωκεν εἰς τὰς Πρεσβείας ἀνακοίνωσιν δι' ἣς ἀπειλεῖ, ὅτι θὰ θὰ ποδῇ εἰς τὴν ἐξῶσιν τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν Ἀυτοκρατορῆα.

ΒΙΕΝΝΗ, 1 Ἀπριλίου. — Ἡ Πύλη ἀπέστειλε τὰς διαταγὰς τὰς ὁποίας εἰς δώσει εἰς τὸν ἑτεῖα πασᾶν ἵνα εἰσβάλῃ εἰς Θεσσαλίαν. Κατόπιν τῶν γενομένων ἐκθέσεων αἱ Δυνάμεις ἐπέστησαν ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἀνεύθυνος διὰ τὴν σύγκρουσιν τῶν δύο στρατῶν τῶν συνόρων ἐκ τῆς εἰσελθῆς τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων.

ΡΩΜΗ, 1 Ἀπριλίου. — Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀπάντων εἰς ἐπερώτησιν ἐν τῇ Βουλῇ ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Ἱταλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀπεφασίσεν εἰσέτι ὅπως ἀποστείλῃ στρατὸν ἐπὶ τῆς Κρήτης, ἢ ἀποστείλῃ δὲν θὰ ἐγείνῃ τὴν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἐὰν οὗτος ἤβησεν ἀποσυρθῆ τῆς Κρήτης. Ἡ Ἱταλικὴ Κυβέρνησις ἐσχ' ἵσχυρισμα ἐμπίστοσύνης ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

ΧΑΝΙΑ, 1 Ἀπριλίου. 250 πληγωμένοι Κρήτες ἐκ τῶν διαφόρων μαχῶν συνσπερούθησαν εἰς τὸ στρατοπέδον τοῦ Βάσσου, ὑπάρχει δ' ἐλλείψεις φαρμάκων. Οἱ Τούρκοι ἀπεδίδοντο πρὸ ὀλίγου τοὺς δρους τοῦ Βάσσου περὶ ἀποδόσεως τῶν αἰχμαλώτων. Οἱ αἰχμάλωτοι θὰ ἀποδοθῶσιν αὐρίον. Σήμερον οἱ Τούρκοι ἐπυροβόλησαν κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν καὶ ἐπισκεπτῶν τινων μετακινούντων εἰς τὸ Ἀκρωτήρι. Ὁ ἐκβλητὴς στρατὸς παρήβη εἰς τὸ ἐπιστάδιον.

ΒΙΕΝΝΗ, 2 Ἀπριλίου. — Μεγάλη ἐξέγερσις Ἀλβανῶν φέρουσα χαρακτῆρα ἐπαναστατικὸν ἀγγέλλεται ἐπὶ συνέβη εἰς Βεράτιον.

Οἱ ἐκεῖ Ἀλβανοὶ ἐξεγερθέντες ἐπέσταν ἐναντίον τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν, αἵτινες μετὰ τοῦ Καϊμακάμη ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγουν εἰς τὸ φρούριον, ὅπως σωθῶν.

Μεγάλη συνέλευσις τοῦ Βουλγαρικοῦ καὶ τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ θὰ γείνη κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Πιρὼν τῆς Σερβίας.

Τὸ πρόσχημα ὑπὸ τὸ ὁποῖον θὰ τελεσθῇ ἡ Ἑθνικὴ αὐτῇ πανήγυρις Σέρβων καὶ Βουλγάρων εἶνε ἡ ἀδελφότητα τῶν δύο λαῶν, ἣτις ἐπετεύχθη πρὸς κοινὴν ἀμφοτέρων συμπαράξιν.

Μεγάλοι παρασκευαὶ γίνονται πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς συνελεύσεως ταύτης.

Θὰ λάβουν μέρος καὶ πολλὰ ἐπίσημα πρόσωπα Βουλγαρικὰ καὶ Σερβικά.

Θὰ ἐκφανθῶσιν λόγοι ἐξαιρόντες τὰ ἀγαθὰ τῆς συμπαράξεως τῶν δύο λαῶν.

Ο ΑΓΩΝ

Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν προαιωνίων πόθων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἤρχισε πραγματοποιουμένη ἐν Μακεδονίᾳ. Τρεῖς χιλιάδες ἄνδρες ὑπὸ ἀποτροπῆς ἀρχηγούς διαβάσαντες τὰ σύνορα εὐρίσκονται ἐν Μακεδονίᾳ κηρύττοντες τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, μετ' αὐτῶν δὲ καὶ οἱ ὑπὸ τὸν Κυπριακὸν Ἰταλὸν ἱεῖς. Ὀχυμασία ὑπῆρξεν ἡ διοργανώσις τῶν σωμάτων τούτων καὶ θριαμβευτικὴ ἡ ἀνὰ τὴν ὑπόδουλον χώραν πορεία των. Χωρὶς οἱ τουρκοὶ καὶ σταθμοὶ οὐδὲν ἐν ἐνοχλήσειν δὲ περιώνυμοις ὁπλαρχηγῶς Νταβέλης μετὰ 32 ἐν ὄλῳ ἀδελφῶν γυναικαδελφῶν καὶ ἐξαδελφῶν τοῖς καπεταναίοις Ζιέρβα, Γιαννούλη, Ἀλαμάνου, Μπαλατσὸν καὶ Βρακᾶ καὶ 600 ἐν ὄλῳ πολέμιστὰς εἰσῆλθον τὴν παρελθούσαν Πέμπτην πρὸς τὴν Παρασκευὴν δι' ἀτραπῶν καὶ κατέλαβον θέσεις ἐντὸς τοῦ ὁθωμανικοῦ. Τὴν ἐπομένην πρωίαν διὰ συνθήματος πυροβολισμοῦ εἰσῆλθον τὸ κύριον σῶμα εὐθυμώτατον ἐκ τριῶν σημείων.

Τὸ κύριον σῶμα συνεκροῦσθη μετὰ τὸν Τούρκον εἰς τὸν σταθμὸν Φονικά. Ἐτερον σῶμα τῶν ἐπαναστατῶν προσέβαλε τοὺς Τούρκους ὀλίγον κατωτέρω πρὸς διευκλύνσιν τῆς πορείας του, φθάσαν μέχρι τοῦ τεύχους ἐνὸς σταθμοῦ πυροβολισμοῦ.

Ἐντὸς αὐτοῦ συνεληθήθησαν αἰχμαλῶτα ἐνέκα Τούρκοι στρατιῶται. Οἱ ἐπαναστάται μέχρι τοῦδε προσέβαλον 6 σταθμούς, οἱ ὅποιοι ἐκείνῳ μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Παρασκευῆς. Τὸ κύριον σῶμα προχωρήσαν προσέβαλε τὸ χωρίον Βαλδί, ἐνθα εὐρίσκετο τάγμα τουρκικῶν στρατῶν. Τὸ τάγμα τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς θέσεις του καὶ ἐκλείσθη εἰς τὸν στρατώνειον, εἰς παρακειμένην οἰκίαν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου. Οἱ Τούρκοι ἐκαμῶν 3 ἐξόδους ἀνεπιτυχῶς. Μετὰ τοῦτο οἱ πολιορκούμενοι προσκληθέντες νὰ παραδοθῶσιν ἠνέστησαν οἱ δὲ ἐπαναστάται διενυκτέρευσαν εἰς τὸ ἴδιον χωρίον. Αἱ ἀπώλειαι τῶν Τούρκων εἶναι μέγας. Ἐκ τῶν ἐπαναστατῶν δὲ ἐφονεύθησαν 3 καὶ ἐπληρώθησαν 4. Οἱ ἐπαναστάται συνέστησαν στρατοδικεῖον. μέλος τοῦ ὁποῖο εἶνε καὶ ὁ Κυπριακός. Ἡ συγκοινωνία μεταξὺ Μετσόβου καὶ Γρεβενῶν διεκόπη. Οἱ Τούρκοι ἐστειλαν ἐνίσχυσιν ἐκ τῶν χωρίων Ραπαντίσας καὶ Μάνειας.

Οἱ ἐπαναστάται ἐγκαταστήσαντες συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν μερῶν τὰ ὁποία κατέχουσιν καὶ τῶν σημείων τῆς ὁρειοκατῆς γραμμῆς, ἀφ' ὧν ἐξῆλθον, ἐξέδωσαν προκήρυξιν, καλῶντες τὸν λαὸν τῆς Μακεδονίας εἰς ἐλευθερίαν. Ἀπὸ τῆς ὁρειοκατῆς γραμμῆς διὰ τῆς συγκοινωνίας τὴν ὁποῖαν ἐγκαθίδρυσαν οἱ ἐπαναστάται ἔλαβον τὰ χειρουργεῖα των, τὰς ζωοτροφίας αὐτῶν καὶ ἐδέχθησαν ἐνισχύσεις ἐξ ὅλων τῶν περὶ τῆς σημείων πολλῶν σπευδόντων ὑπὸ τὰς σημαίας των. Ἡ μεγαλειτέρα ἐπιτυχία αὐτῶν εἶνε ἡ διακοπὴ τῆς συγκοινωνίας μετὰ τοῦ στρατοῦ τῆς Ἠπείρου καὶ ἡ κατάληψις τῆς ἀπὸ Γρεβενῶν εἰς Μετσόβον καὶ Ἰωάννινα ἀγούσης.

Λεπτομερέστερα πληροφορίαι ληρθεῖσαι ἐκ Λαρίσσης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, βεβαιοῦν, ὅτι οἱ εἰσεβαλόντες ἐν Μακεδονίᾳ ἐπαναστάται συνεπλάκησαν τὸ πρῶτον μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς θέσιν Φονικήν, Περγέντζα καὶ Τάφος Μπίμπας. Ἡ ὁπισθοπορεία τῶν ἐπαναστατῶν, ἐν οἷς καὶ οἱ ἱεῖροι, ἠνοήθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, εἰναιες ὡς ἐκ τοῦ ἡμισημέριον ἐνδύματος ἐξέλαβον αὐτοὺς ὡς εὐζώνους καὶ ἐπυροβόλησαν. Ὁ Τούρκος λοχαγὸς ἐπυροβόλησε πρῶτος κατὰ τοῦ ἀπέναντι ἑλληνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Προφήτου Ἠλίου ἀνεφορμῆς καὶ ἐπληρώθη ἐλαφρῶς εἰς τὴν χεῖρα ὁ σταθμαρχὸς τῶν εὐζώνων Κοκοτάκης. Ὁ λοχίας, καίτοι πληγωμένος, κατέλαβεν ἑμῶς μετὰ τῶν εὐζώνων τοῦ ἐπικαίρου θέσεως περὶ τοῦ τουρκικοῦ σταθμοῦ καὶ ἠνάγκασε τοὺς Τούρκους νὰ παύσῃσι τὸ πῦρ. Ἀνωτέρω διαταγῇ οἱ ἑλληνικοὶ σταθμοὶ κατέπνυναν τὸ πῦρ καὶ ἐτήρησαν οὐδεμὴν ἐπὶ τῆς ἐπανάστασης. Σήμερον ἐπέστρεψαν 8 ἱταλοὶ καὶ οἱ τῶν ἀνταρτῶν τινες.

Εἰς τὸ Μπαλνὸν ἔκαμαν τὴν στρατῶνα καὶ δύο οἰκίας, συνέλαβον δὲ 8 αἰχμαλῶτας νιζήμαδες, τῶν λοιπῶν μεταφωσθέντων καὶ ἀποδράντων.

Σήμερον ἐπέστρεψαν 8 ἱταλοὶ καὶ οἱ τῶν ἀνταρτῶν τινες.

ΑΝΗΓΓΕΛΘΗ ἐκ Καλαμπάκας προχθές, ὅτι τὴν παρελθούσαν νύκτα εἰσέβαλεν εἰς τὴν ὁθωμανικὴν Ἐπικράτειαν νέον σῶμα ἀνταρτῶν, ἀποτελούμενον ἐκ 1300 ἀνδρῶν. Μεταξὺ των συγκαταριθμοῦνται καὶ οἱ γενοαὶ Ἀλβανοί, οἱ-τινες ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῶν ἑλλῶν καὶ Περγέντζας Μαυρομυχαλίων πρὸ πολλοῦ διέμενον εἰς Θεσσαλίαν, καραδοκῶντες εὐθετον περίστασιν. Καὶ ἐκ τῶν ἐπανεληθόντων ἐπαναστατῶν τοῦ πρώτου ἀνταρτικοῦ σώματος εἰσῆλθον πολλοὶ καὶ πάλιν εἰς Μακεδονίαν ἵνα ἀναλάβωσι τὸν κατὰ τῶν Τούρκων ἀγῶνα των καὶ ἐνωθῶσι μετὰ τοῦ κυρίου σώματος, ὅπως διαμείνῃ περὶ τὰ Γρεβενά. Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας ἐνδοχῆσις εἰς τοὺς ἀνταρτὰς παρέχουσιν οἱ Τούρκοι ἱππεῖς, εἰς τὴν ὁρειοκατῆν ἐπέλασιν σφοδρότερα δὲ μάχην συνεκροτήθη εἰς τὸ Βαλ-

τινὸ. Εἰς τὴν Καλαμπάκαν ἐκόμισαν τοὺς ἐννέα τουρκικοὺς αἰχμαλώτους τῶν ἐπαναστατῶν, οἵτινες ὑποθέτουν ὅτι ὁκακόσιοι ἐκ τῶν τούρκων θὰ ἐπαρῶθησαν, τριακόσιοι δὲ ἐσκορπίσθησαν τῆδε κάκεισε. Οἱ ἐπαναστάται κατόπιν προῦχώρησαν κατὰ τὰ ἐνδότερα, βαδίζοντες πρὸς τὰ Γρεβενά διὰ νὰ καταλάβωσιν ἀπρόσπου θέσεις. Πλὴν τῶν τριῶν πρώτων σταθμῶν κατεκάψαν δὲ τουρκικὸς προσητὸν Ἡλίου καὶ ἑτεροὶ τέσσαρες.

ΛΑΡΙΣΣΑ, 31 Μαρτίου. Τὸ χωρίον Ππαλινά, ἐνθα ἐπολιορκεῖτο τοῦρκοι παρὰ Μακεδόνων τοῦ σώματος Μυλωνά Ἀλέκου ἔπεναν κατόπιν πεισματωδστάτης μάχης Τούρκοι ὑπέστησαν ἀπωλείας μεγίστας. Ὅστω πρωτοπορεία σώματος ὑπὸ Ζιέρβα διοικουμένου ἐφθασεν εἰς Γρεβενά. Τὸ ὑπὸ Νταβέλην σῶμα κατέγει τὸ Κηπουρὶ διὰ τῶν τριῶν συγκοινωνίας τῆς Ἑπείρου μετὰ τῶν Γρεβενῶν καὶ τῆς λοιπῆς Μακεδονίας μέχρι τοῦ χωρίου Μπαλνινοῦ.

Ἐφθασαν ἐνταῦθα δύο ξένοι ἀνταρτικοί, εἰς τοῦ «Ἡμερησίου Χρονογράφου» καὶ εἰς Δανός, διηγούντες δὲ εἰς εἶδον πολέμου καὶ πλεμιστᾶς, ἀλλὰ τὴν ἐξοχὴν τακτικὴν τῶν ἐπαναστατῶν, τὸ θάρρος τὰς ἐξ ἐφθόδου ἐπιθέσεις, τὸ μοναδικὸν τῆς ἀνδρείας των φαινόμενον, ὁμολογοῦν ἀποκαλύπτοντες, καὶ λέγουσιν, ὅτι εἰς ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ εἰς τοὺς μέρους τοῦ κόσμου. Ὁμαλῶν πάντας, ἰδίως δὲ τῶν Ζιέρβαν καὶ Νταβέλην, οὗς ἀποκαλοῦσιν λέοντας Καστέρη ἀδύνατον νὰ δεγθῶσι νὰ τοὺς φωτογραφῶσιν.

— Στὸν γυρισμὸν δεξιόμην ἀπῆλθον.

Ὁ Μουστῆς ἑτεῖα πασᾶς καθημερινῶς ἐπιφέρει τὴν ἀπὸ Δαμάσι εἰς Σκόμπα καὶ Ἐλασσῶνα γραμμὴν. Ἐκεῖ στρέφεται ἡ προσητὸν τοῦ ἁπασα. Ὁ Καϊμακάμης τῆς Ἐλασσῶνος Ζιγνὴ Βέης καλεῖ τοὺς χριστιανικοὺς καὶ ἀπειλεῖ σφαγὴν, ὑποδεικνύων Ἀρμενίους, ὧν ταραχθῶσι.

Ἐπαναλέγω, τὸ σκεδὸν των εἶνε ὡς ἀρχίσουν αἱ ἐχθροπραξίαι νὰ ἐνεργήσουν σφαγὴν. Αἱ Ἀρμενικαὶ τοὺς ἀπεθάρσαν.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ, 1 Ἀπριλίου. Διὰ τῶν ἐπαναστατικῶν σωμάτων ἐπέστρεψαν εἰς τὴν ἡμετέραν. Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ πλείστοι τῶν καπεταναίων εὐρίσκονται σήμερον εἰς Κουτσουλιανὴν, ἐγγὺς τῶν συνόρων. Μόνον καπεταναῖα τοῦ Νταβέλη, τοῦ Ἀλαμάνου καὶ τινων ἄλλων παρέμειναν εἰς τὴν Μακεδονίαν. Τὴν εἰδητὴν ταύτην ἐβεβαίωσαν δὲ κ. Νομάρχης. Ἡ ὑποχώρησις τῶν ἀνταρτῶν κρίνεται ὡς κίνημα συνετῶν ἀπέναντι ἀνωτέρας βίας.

ΤΡΙΚΚΑΛΑ 2 Ἀπριλίου. Στρατὸς τουρκικὸς ἐκ πολλῶν ἀνδρῶν, προσερχόμενος ἀπὸ Κυπρίου καὶ Γρεβενῶν, ἐβάδιζε τὴν πρωίαν τὸν Σαββάτον κατὰ τῶν ἀνταρτῶν. τῶν προουδόντων τὸ Μπόζοβον. Ὁ ἀρχηγὸς Μυλωνᾶς, μεθ' οἱ ἀγγελοφόροι τοῦτο, διέταξε 200 ἀνταρτὰς ἐπὶ τοῖς ὁπλαρχηγῶν Χασιτήν, Τσάμην καὶ Μαργαρίτην νὰ βαδίσουν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς φρουρᾶς τοῦ Μπόζοβου. Τὰ σῶμα τοῦτο διέκρινεν ἐκ τοῦ μακρόθεν τοὺς Τούρκους τινες δὲ τῶν ἀνταρτῶν ἤρξαντο ἀκαίρως τοῦ πυρὸς καὶ οἱ πυροβολισμοὶ ἐγενεῖσθαι.

Οἱ Τούρκοι, ἐπιταχύνοντες τὴν πορείαν των, ἐπρωχώρησαν εἰς ὑπερκειμένην τοῦ χωρίου λογισκόν. Οἱ ἀνταρτὰς πρὸς στιγμὴν ἔπασσαν τὸ πῦρ. Ἰδόντες φουσανελοφόρους Ἀλβανοὺς καὶ ἐκλαβόντες ἅπαν τὰ σῶμα ὡς ἀνταρτικόν, ὅτε ὅμως οἱ Τούρκοι ἤρχισαν πυροβολοῦντες, τὸ πῦρ ἐξηκολούθησεν ἐκτενέστερον. Τὸ ἀπόγευμα ἐπῆλθε πρὸς ἐπικουρίαν ὁ Κυπριακὸς μετὰ τῶν ἱταλῶν ἐβελόντων, ὅστις, καταλαβὼν ἐπικαίρους θέσεις, ἐπολέμησε μετὰ βλαμματοῦ θάρρους. Πρὸς τὸ ἐπείρας ἐνεκα τοῦ φοβεροῦ ψύχους καὶ τῆς βροχῆς, οἱ ἀνταρτὰς ἀπεσύρθησαν μὲ ἐλαχίστας ζημίας. Τῶν Τούρκων αἱ ζημιαὶ ἦσαν μικραὶ, ἐνεκα τῆς ἐπικαίρου θέσεως, τῶν ὁποίων κατέλαβον.

Οἱ Τούρκοι κατέλαβον κατόπιν τὸ Μπόζοβον. Τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς τὸ ἀρχηγεῖον τῶν ἀνταρτῶν ἀπὸ Μπαλνὸν μεταστάθμευσεν εἰς Κρανίαν, ἐπειδὴ τὸ χωρίον ἦν ἐχυρότερον.

Εἰς τὸ Μπαλνὸν ἔκαμαν τὴν στρατῶνα καὶ δύο οἰκίας, συνέλαβον δὲ 8 αἰχμαλῶτας νιζήμαδες, τῶν λοιπῶν μεταφωσθέντων καὶ ἀποδράντων.

Σήμερον ἐπέστρεψαν 8 ἱταλοὶ καὶ οἱ τ

τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα ὁ φίλος κ. Δημ. Μπῆ-
λας.

— Ὁ κ. Κ. Α. Πάνος παθὼν ἐκ βαρυτάτης νό-
σου καὶ νοσηλευθεὶς ἐν τῷ «Εὐαγγελισμῷ» ἔτυχε
πολλῆς περιποιήσεως καὶ θεραπείας· διὸ ἐκφράζει τὴν
ἄπειρον εὐγνωμοσύνην του πρὸς ἅπαν τὸ προσωπικὸν
πρὸς τὸν ἱατρὸν κ. Ν. Μακᾶ καὶ τὸν βοηθὸν αὐτοῦ κ.
Δημητριάδην.

ΟΡΟΘΕΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου)

(Σημ. — Κατὰ τὴν σελιδοποίησιν ἐν τῷ τυπογρα-
φείῳ τῆς εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον δημοσιευθείσης ἐπι-
φυλλίδος, ἐκ παραδρομῆς μέρος τῆς τρίτης σελίδος
ἐτέθη εἰς τὴν δευτέραν καὶ τὸ τῆς δευτέρας εἰς τὴν
τρίτην σελίδα· τὸ λάθος τοῦτο ἐγένετο εἰς 100 περί-
που φύλλα. Διὰ τοὺς λαβόντας τοιαῦτα λαμβανόμενα
φύλλα κάμνομεν τὴν ἐξῆς διόρθωσιν πρὸς κατανόησιν
τοῦ κειμένου. — Ἡ πρώτη σελὶς τῆς ἐπιφυλλίδος ἔχει
καλῶς, ἡ δευτέρα μέχρι τοῦ στοίχου 19 ὅστις τελειώ-
ναι ὡς ἐξῆς ἀδιὰ τὴν ὁποίαν παρεκάλουν αὐτὸν καὶ
τὴν Πυρρῶν μετὰ τὸν στίχον τοῦτον μεταβαίνομεν εἰς
τὸν 22ον στοῖχον τῆς τρίτης ἢ μὴ παραχω-
ρήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ καὶ φθίνου μετὰ τὸ τέλος
τῆς σελίδος ἀποφάσεων τοῦ Βερολινείου συνεδρίου.
Εἴτα γυρίζομεν εἰς τὸν 22ον στοῖχον τῆς 2ας σελίδος
«Κοινῇ γνώμῃ ἀπεφάσισαν νὰ μὴ ἀναμειχθῶσιν καὶ
ἐξακολουθοῦμεν μέχρι τοῦ 24ου στοίχου τῆς 3ης στή-
λης «-γὼν φιλοδόξων καὶ ἀντιπατριωτῶν ὁμοφύλων
των». Μετὰ τὸν στοῖχον τοῦτο ἔρχεται ἡ κατωτέρω
συνέχεια)

Παρεκβαίνοντες ὀλίγον τοῦ κυρίου ἡμῶν θέμα-
τος θέλομεν παρατηρήσει ὅτι τὰ τελούμενα σή-
μερον ἐν Παλαιᾷ Ἡπείρῳ καὶ ἐν Νέᾳ Ἡπείρῳ
(Ἰλλυρία — Ἀλβανία) ἔρχονται εἰς ἐπικύρωσιν
τῶν λόγων ἡμῶν. Ἐὰν παραλείψωμεν ἐντελῶς
τὰ κατὰ τὴν εἰκοσαετίαν σχεδὸν γεγονότα θὰ
ἐπισκοπήσωμεν τοὺς μᾶλλον ἐγγύτερον ἡμῶν
χρόνους καθ' οὓς αἱ συνέπειαι τῶν ἐν Πρεβέζῃ
συνελεύσεων ὑπῆρξαν οὐ μόνον διὰ τοὺς χρι-
στianοὺς ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ὀθωμανοὺς αὐτοὺς
παράίτοισι πολλῶν κακῶν.

Ἀφοῦ ἐματαιώθη, ὡς θέλομεν ἴδει, ἡ ἐργασία
τῶν ἐν Πρεβέζῃ συνελθόντων ἐπιτρόπων, ὅπως
χαρὰ τῇ ἡ γραμμῇ, ἥτις ἐμελλε νὰ παραχω-
ρήσῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν οἱ ὀθωμα-
νοὶ Ἀλβανοὶ, οἵτινες ὑπειπίθετο ὅτι συνετέλεσαν
εἰς τοῦτο διὰ τῶν ἐν Πρεβέζῃ ἐπιδειξέων καὶ
τῶν ἐπιτροπῶν τὰς ὁποίας ἐστεῖλαν πρὸς τὸν
Μουκτάρ πασᾶ καὶ τῶν τηλεγραφημάτων ἅτινα
ὑπέγραψαν ἀσυνειδήτως πρὸς τὸν Σουλτάνον,
κατέστησαν θρασύτεροι ὑπὲρ ποτε καὶ ἄλλοτε.
Ἡ οἰκὸς πανθομολογουμένη πένια, οἱ ὀλεθροὶ
οὓς ὑπέστησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ρωσσο-
τουρκικοῦ πολέμου καὶ τὸ φύσει φιλόρπαγον τοῦ
χαρὰ τῆς ἐπὶ τῇ θρασυτητι καὶ τὰς
ἀρπακτικὰς τάσεις. Εἴτε ἐκ τῶν τάξεων τοῦ
στρατοῦ ἐπιστρέφοντες εἴτε μεταβαίνοντες πρὸς
ἐκπλήρωσιν τοῦ στρατιωτικοῦ καθήκοντος προέ-
βαινον εἰς διαρπαγὰς καὶ λεηλασίας αἱ
ὁποῖαι ἀπετέλεσαν τὸ κορύφωμα τῶν καταστρο-
φῶν τῆς ἀτυχοῦς ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὶν ἐπαναστά-
σεως τοῦ Λυκουρσίου, ἥτις εἰς οὐδὲν ἄλλο συνε-
τέλεσεν εἰμὴ εἰς τὴν περιώνυμον καταστροφὴν
τῶν περὶ τὴν ἐπαρχίαν Δελβίνου χωρίων, τὴν
διαρπαγὴν ὀλοκλήρων ποιμνίων καὶ εἰς τὴν ἐπαυ-
ξησιν τῶν δεινῶν τῶν κατοίκων τῆς Ἡπείρου
μέχρι τοῦ ἔτους 1882.

Μέχρι τοῦ ἔτους τούτου ἐν Ἡπείρῳ δὲν ὑπῆρ-
χε τάξις, δὲν ὑπῆρχεν ἀσφάλεια, δὲν ὑπῆρχεν
οὐδεμία ἐξουσία ἔχουσα ὡς ἀποστολὴν τὴν τή-
ρησιν τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας τῶν κατοί-
κων. Δὲν ἐννοοῦμεν ὅτι σήμερον ὑπάρχει, ἀλλ' ὅ-
τι τότε ἐγίγνετο εἶναι φαινόμενον ὅπερ οὐ-
δέποτε ἄλλοτε ἐπαρουσιάσθη. Τοῦτο συνέ-
βαινε διότι ἦτο γνωστὸν ὅτι ἡ χώρα
αὕτη εἶχεν ἐπιδικασθῇ νὰ ἀποτελέσῃ μέρος τοῦ
Ἑλληνικοῦ Κράτους. Συνεπῶς ἡ τουρκικὴ κυ-
βέρνησις οὐδὲν εἶχε συμφέρον νὰ φροντίσῃ περὶ
δικαιοσύνης καὶ διοικήσεως, οὔτε συνέφερεν αὐτῇ
νὰ ἐπιβάλλῃ χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ στοιχείου.
Ἐξηκολούθει δ' οὕτω ἡ χώρα ἅπασα ἡ Ἡπει-
ρωτικὴ εὐρισκομένη εἰς πλήρη ἀναρχίαν· οἱ λιά-
πηδες καὶ Κολωνιάται διήρπαζον καὶ ἐλεηλά-
τουν· συμμορίαι ληστρικαὶ πολυπληθεῖς εἰσέρ-
χοντο ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ εἰς τὰ διάφορα χω-
ρία, συνελάμβανον τοὺς ὁπωσδήποτε εὐποροῦ-
ντας, ἀφῆρουν τὴν περιουσίαν αὐτῶν, τοὺς ὑπέ-

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Α. Π. Ἀγυῖαν· Χρήματα ἐλήφθησαν καὶ ἐδόθησαν
κατὰ παραγγελίαν σας. — Δ. Σπ. Χέλουν· Σύμφω-
νὰ μετὰ τὴν ἐπιστολὴν σας ἐνεγράψαμεν συνδρομητὴν καὶ
σας εὐχαριστοῦμεν. Τὴν συνδρομὴν ἀποστέλλετε διὰ
τοῦ ταχυδρομείου. — Χρ. Ν. Τσ. Ἀναντόλκιοι· συν-
δρομαὶ ἐλήφθησαν παρὰ τοῦ κ. Β. καὶ σας εὐχαρι-
στοῦμεν. — Ι. Β. Στενήμαχον (Βουλγαρ.) Τὸ φύλλον

βαλον εἰς παντοσείδες βρασάνους, τοὺς ἀπῆγον εἰς
τὰ ὄρη καὶ ἐνέσπερον πανταχοῦ τὸν τρόμον καὶ
τὴν φρίκην· εἰς πλείους δὲ περιστάσεις ἐφωρά-
θησαν σένενοι καὶ αὐταὶ αἱ ἀρχαὶ εἰς τὰς
ὁποίας ἦτον ἀνατεθειμένη ἡ τήρησις τῆς τάξεως.
Οὐκ ὀλίγον συνετέλεσεν εἰς τὴν τολμηρὰν διαρ-
παγὴν τῶν Χριστιανῶν καὶ ἡ παρούσα ἐν Ἰω-
αννίνοις τοῦ ἐκ Καραμουτάτων διοικητοῦ τότε
τῆς χωροφυλακῆς Χασάν βέη, (ὅστις περί-
στον διοικητὴς εἰς Ἡράκλειον τῆς Κρήτης, νῦν
δὲ φέρων τὸν τίτλον τοῦ πασᾶ — Χασάν πασᾶς —
εὐρίσκεται εἰς τὰ Μακεδονικὰ μεθόρια ὡς διοι-
κητὴς στρατιωτικοῦ σώματος). Ἐπὶ τῶν ἡμε-
ρῶν αὐτοῦ ἡ ληστεία ἐλυμαίνετο ἀπ' ἄκρον εἰς
ἄκρον τὴν Ἡπείρον, οἱ δὲ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ
χάρειν ἐμπορίας ἐγκατεστημένοι Ἡπειρώται, ἰδόν-
τες ματαιωθέντα τὰ ὄνειρα τῆς ἐλευθερίας, τὴν
δὲ φίλην πατρίδα μεταβληθεῖσαν εἰς ἐστὶν ἀν-
αρχίας καὶ τυραννίας, μετὰ παλμῶν καὶ δακρύων
ἀπεχαιρέτησαν αὐτὴν καὶ πανοικεῖ ἐγκατεστά-
θησαν εἰς ξένας χώρας ὅπου καὶ αὐτὴν τὴν Ἑλ-
ληνικὴν φωνὴν πολλοὶ ἀπώλεσαν καὶ τὰς οἰκο-
γενείας αὐτῶν μετὰ λύπης εἶδον νὰ ἀποβάλλωσι
τὰ αἰσθήματα ἐκεῖνα, ἅτινα συνταράσσουσι πᾶ-
σαν Ἡπειρωτικὴν καρδίαν.

Ἡ κατὰστασις αὕτη ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς
παραχωρήσεως τῆς Θεσσαλίας καὶ τοῦ τμήμα-
τος Ἀρτης καὶ Τζουμέρκων εἰς τὴν Ἑλλάδα.
Μετὰ τὴν παραχώρησιν ἡ Τουρκία, γαυριώσα καὶ
ἐπαίρομένη ἐκ τοῦ θριάμβου ὃν κατήγαγε κα-
τωρθώσασα τέλος νὰ διατηρήσῃ τὰ Ἰωάννινα καὶ
ἅπασαν τὴν περίξιν χώραν, εἶχε συμφέρον ἀπέναντι
τῆς Εὐρώπης νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἰς τὰς ἐπαρχίας
αὐτῆς εἰσάγει μεταρρυθμίσεις καὶ ἐξασφαλίζει
τὴν εὐημερίαν τῶν ὑπηκόων τῆς. Καθόσον ἀφορᾷ
τὰς μεταρρυθμίσεις ἀστεῖον ἐντελῶς ἀποκρίναι
νὰ ἀσχοληθῶμεν. Οὕτε τὸ παρελθὸν οὕτε τὸ πα-
ρόν ἐψεύσθησαν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ. Ὅταν
γίνεται λόγος περὶ μεταρρυθμίσεων ἐν Τουρκίᾳ
μᾶς ἔρχεται ἀκουσίως ἐν τῇ μνήμῃ ἡ δημώδης
παροιμία ἥτις κάλλιον πάσης ἄλλης ἐκφράζει
τὸ μεταρρυθμιστικὸν σύστημα τῆς Τουρκίας. Ὁ
λαὸς προκειμένου περὶ τοιούτων ἀδυνάτων λέγει:
*ἄλλαξε ὁ Γιάννης τὴν φλοκάτα καὶ τὴν ἑβαλε
ἀνάποδα.* Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ ἐν Τουρκίᾳ·
τὸ ἴδιον συνέβη καὶ ἐν Ἡπείρῳ. Ἐγίναν ἐκεῖ
μεταρρυθμίσεις, αἵτινες ὡς κύριον σκοπὸν εἶχον
τὴν κατὰ διαφορετικὸν τρόπον καταπίεσιν τῶν
ἀτυχῶν κατοίκων, οὐχὶ δὲ τὴν βελτίωσιν τῆς
ἐλευσινοῦς καταστάσεως. Ἐρχομένη δὲ ἡ Τουρ-
κία εἰς τὸ δεύτερον ζήτημα ἐν Ἡπείρῳ, τὴν
ἐξασφάλισιν, δῆθεν, τῆς εὐημερίας τῶν ὑπηκόων
αὐτῆς, περιπίπτει εἰς ἕτερον λαβύρινθον. Ἡ ἀν-
αρχία τὴν ὁποίαν ὑπέβαλεν ἐπὶ τόσα ἔτη καὶ
ἡ θρασυτης ἣν ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς
Ἀλβανοὺς πρὸς ἐπιτυχῇ ἐκδοσιν τῶν ὑπὸ ὧν
σκοπῶν τῆς δὲν εἶνε ζητήματα τὰ ὁποῖα ἐκκα-
θαρίζονται τόσον εὐκόλως, οὔτε ἐπιτυγχάνονται.
Ἀλλ' ὑπὸ τὴν πρόφασιν ταύτην ἡ Πύλη πόρῳ
ἀπέειχε τοῦ νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν εὐημερίαν τῶν κα-
τοίκων. Τὸναντίον σκοπὸς αὐτῆς ἦτο μόνον
καὶ μόνον νὰ καταπνίξῃ τὰ αἰσθήματα ἅτινα
ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς Ἀλβανοὺς καὶ ἐνεφύσησεν
εἰς τὴν ὑπερήφανον αὐτῶν ψυχὴν. Ἐντεῦθεν ἔρ-
χεται νέα περίοδος ἣν ἐκτενῶς θὰ πραγματευθῶ-
μεν. Ἐπανέλθωμεν ὅμως, μετὰ τὴν μικρὰν ταύ-
την ἐκδρομὴν, εἰς τὰ ἐν Πρεβέζῃ συνέδρια Ἑλ-
λῆνων καὶ Τούρκων ἐπιτρόπων καὶ ἴδωμεν τί
ἐκεῖ ἐπιτελεῖται· ὥς ἴδωμεν τὰς ἀδίκους διαμαρ-
τυρίας τῶν ὀθωμανῶν, οἵτινες ὑπέκρινοντες εἰς
ἀνωτέραν βίαν προσέρχονται εἰς Πρεβέζην καὶ
τὴν μετὰ ταῦτα μεταμέλειάν των, ὥς ἴδωμεν
τὰς πονηρὰς ἀναβολὰς τῆς Πύλης καὶ τὰ τε-
χνάσματα ἐν γένει τῶν τούρκων.

Θὰ ἀσχοληθῶμεν δὲ περισσότερον εἰς ταῦτα
καθότι πολὺ συνδυάζονται μετὰ τὰς κρίσιμους
περιστάσεις τὰς ὁποίας διέρχεται σήμερον ἡ πα-

ἀποστέλλεται εἰς ὄνομα σας καὶ πιστεύομεν νὰ
λαμβάνετε — Ζ. Ι. Α. ἐνταῦθα. Τὸ ποίημα εἶνε ἄλ-
θὲς καλὸν καὶ πολὺ περικλείει πατριωτικὸν αἰσθημα-
τικὸν ὅμως μὴ δυνάμενοι νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν,
διότι ἐλάβομεν πολλὰ τοιαῦτα καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν
οὐδένα νὰ δυσχεραίσωμεν. Ἡθέλομεν ἅπαντα νὰ
τὰ δημοσιεύσωμεν· ἀτυχῶς ὁ χώρος τοῦ φύλλου εἶνε
πολὺ στενός. — Ω. Πήτρας. Χθὲς σας ἐγράψαμεν.

τρίς ἡμῶν. Τότε συνέχεν ἅπαντα τὸν Ἑλλη-
νισμόν ἀγωνία χαρὰς ὅτι ἐμελλε τέλος νὰ ἐπι-
κατῇ καὶ κατὰ μίαν σπιθαμὴν ἡ ἐλευθερία ἐλ-
ληνικῇ γωνίᾳ, ὅτι ἐμελλε νὰ προσαρτηθῇ εἰς
τὴν ἐλευθερίαν ὑπόδουλος χώρα· ἡ γωνία ὅ ἐλ-
ληνισμὸς νὰ ἴδῃ ἕως τοῦ ἡ γραμμῇ τῆς ἐλευθε-
ρίας θὰ ἐξετείνετο, ἕως τοῦ πονοῦ ἀνέμου ὁρο-
σερὰ θὰ ἔλουε τὰς ὑπερηφάνους ὁρσεῖρας τῆς
Ἡπείρου, ὥς ἐπότισαν ποταμοὶ αἵματος ἀπὸ τῆς
ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 μέχρις ἐσχάτων. Σή-
μερον ἄλλως ἔχουσι τὰ πράγματα. Δὲν πρό-
κειται νὰ προσφερθῇ τεμάχιον εἰς τὴν Ἑλλάδα,
πρόκειται νὰ ἀποσπασθῇ τὸ τεμάχιον αὐτὸ διὰ
τῆς βίας διὰ τῶν ὀπλῶν, διὰ θυσιῶν, δι' ἀγῶ-
νων μεγαλειτέρων. Ἡ Ἡπείρος δὲν δεῖλῃ πρὸ
τῶν ἀγῶνων τούτων, δὲν ἀποθαρρύνεται ἀπὸ
ναντι τῶν ἀπαιτουμένων θυσιῶν, διότι σείονται
ἐτι αἱ κορυφαὶ τοῦ Σουλίου, ἀντηγεῖ ἡ Πάργα
καὶ δονεῖται ἡ Χειμάρρα καὶ ἅπασα ἡ λοιπὴ
χώρα.

Ὁ Μουκτάρ πασᾶς, ὅστις, ὡς προείπομεν, τὰς
ἀναβολὰς καὶ ραδιουργίας εἶχεν ἀναγράψει ἐν
τῷ προγράμματί του ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεχώρησεν
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, μετὰ χαρὰς εἶδε τὰς
τοιαύτας ἀντενεργείας τῶν ὀθωμανῶν. Ἐξαπί-
σται δὲ τηλεγράφημα εὐχαριστήριον πρὸς τοὺς
ἐν Ἰωαννίνοις συνελθόντας 150 Ἀλβανοὺς καὶ
ἡνυχᾶσται αὐτοὺς, διότι ἀκολουθοῦν τὰς διατα-
γὰς τῆς Κυβερνήσεως τὰς ὁποίας καὶ αὐτοὶ
ἠκολούθει. Ἐξ ἄλλου ὅμως αἱ ἐνεργεῖαι πρὸς
ἐξέγερσιν τῶν Ἀλβανῶν ὀθωμανῶν κατὰ πάσιν
παραχωρήσεως ἐπετείνοντο πολὺ καὶ οὕτω ἐπε-
τεύχθη νὰ συνέλθωσιν ἐν Πρεβέζῃ πολλοὶ ἐκ
τῶν τὰ μέγιστα ἰσχυόντων Ἀλβανῶν ἐκ Τσια-
μουρίας, Ἀργυροκάστρου, Βερατίου, Δυλῶνος
καὶ ἐκ Πρισρένης ἔτι. Τινὲς ἐξ αὐτῶν προσήρ-
χοντο βιαζόμενοι, ἄλλοι δὲ ἐκ φόβου μήπως
συκοφαντηθῶσιν ὡς φιλέλληνες καὶ ὑποστῶσι τὰ
δεῖνά τῆς εἰς τοιαύτας περιστάσεις τουρκικῆς
θρηωδίας· ὑπὸ τοιούτου φόβου καταληφθέντες
προσῆλθον εἰς Πρεβέζην καὶ οἱ Κασὴμ Σέχης
καὶ Ρουστὲμ ἀγᾶ Τσελιοπίτσαρης· ἐν ᾧ ταῦτα
ἐτελούντο ἐν Πρεβέζῃ, ἐν Κοσόβῳ ὁ Χαβὴζ πα-
σᾶς ἐκάλεσε τοὺς Ἀλβανοὺς νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν
πατρίδα των κατὰ πάσης ξενικῆς ἐπεμβάσεως.
Τὴν δὲ 6 Δεκεμβρίου 1878 συνήρχοντο ἐν Πρι-
σρένῃ πολυπληθεῖς Ἀλβανοὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν
Σκενδέρβη τινός, ἀπογόνου τοῦ δικημισθέντος
ἡρώος ἡγεμόνος τῆς Ἀλβανίας· ἐκεῖ ὁ ἀπόγονος
τοῦ μεγάλου ἡρώος, ἐν μέσῳ ἄρειμανίων ἀνδρῶν,
ὡν ἀπήστραπτε τὸ μέτωπον ἀπὸ χαρὰν, ὡμίλει
περὶ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἀλβανικῆς
φυλῆς, περὶ τῶν μεγάλων ὑπηρεσιῶν τὰς ὁποίας
αὕτη παρέσχεν εἰς τὰς ὀθωμανικὰς στρατιάς κατὰ
τοὺς διαφόρους πολέμους καὶ τῶν δικαιωμάτων
τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τούτου εἶχεν. «Ἡ παρούσα ὁμο-
στυγμὴ — εἶπεν ὁ ἀπόγονος τοῦ Σκενδέρβη —
ἐνέχει μεγίστην σπουδαιότητα διὰ τὴν φυλὴν
ἡμῶν· διακυβεύεται ἡ ἐλευθερία αὐτῆς! καὶ ἐπι-
βάλλεται εἰς ἡμᾶς νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀνεξαρ-
τησίαν τῆς πατρίδος καὶ τὴν ἀνακήρυξιν αὐτῆς
εἰς αὐτόνομον ἡγεμονίαν»· ἐνθουσιωδῶς ἐγένετο
ἀποδεκτὴ ἡ πατριωτικὴ αὕτη προσφώνησις καὶ
κατεστρώθη συγχρόνως τὸ σχέδιον δι' οὗ ἤθελεν
ἐπιδιωχθῇ ἡ πραγματοποίησις τῆς αὐτονομίας.
Τὰ ἐν Κων(σταντινί) πόλει τουρκικὰ φύλλα ἀνεγράψαν
τὰς πολυειδεῖς ταύτας Ἀλβανικὰς μηχανορρα-
φίας παριστῶντας ὅτι ὁ ἐρεθισμὸς ἦν τοιοῦτος καὶ
τοσοῦτος ὥστε ἡπειλεῖτο ἡ τάξις χάριν τῆς
ὁποίας ἡ Εὐρώπη διεκήρυττεν ὅτι ἡ παραχώ-
ρησις τῆς Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα ἦτον ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη· ἡ δὲ Πύλη δὲν
ἐπαύσε νὰ ἐκμεταλεύεται τοὺς Ἀλβανικοὺς τού-
τους ἐρεθισμοὺς καὶ νὰ προβάλλῃ αὐτοὺς ὡς ἐμ-
πόδιον τῆς παραχωρήσεως.

(ἀκολουθεῖ)

Γεώργ. Κ. Γάγαρης